

Udtalelser af dygtige Arkitekter baade for og imod, men ser man paa Kredsen af de Kunstnere, der ere mod Spiret, har man et bestemt Indtryk af, at det er en ret snævert begrænset Kreds af Mænd. Ser man derimod paa dem, der anbefale det, ser man en Række af Arkitekter, som spænder over hele den moderne Bygningskunst her i Byen. Naar jeg nævner Navne som Martin Borch, Magdahl-Nielsen, Anton Rosen, Thorvald Jørgensen, Ulrik Plesner, Hack Kampmann, Emil Jørgensen, Gotfred Tvede og Martin Nyrop, Raadhusets og Slottets Bygmestre, Bygmesteren for Paladshotellet, Bygmesteren for den nye Del af Glyptoteket og de skønne Arkivbygninger, Bygmesteren for Østasiatisk Kompagnis prægtige Bygning, saa ville De se, at det er de Arkitekter, som have ydet de største Indsatser i vor nye Bygningskunst, og paa deres Anbefaling gaar jeg trygt med til at tilraade, at man rejser Spiret: — Det er heller ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) sagde, at Akademiet ikke havde taget Stilling til Sagen. Akademiet har taget den mest udprægede Stilling til Sagen ved at vælge Martin Nyrop ind i Kommissionen imod Spirets Modstander, Storck. Efter en stærk Kamp, hvor Nyrop ved Afstemningen sejrede med stort Flertal, har Akademiet taget udpræget Stilling i dette Spørgsmaal.

Om Spiret som selvstændigt kunstnerisk Bygværk har jeg ikke hørt andet end lovprisende Udtalelser. Jeg har truffet forskellige, som have været oppe at se paa Modellen, der staar oppe i Forværelset, og som have sagt, at paa dem har Spirets Højde virket forskrækkende i Forhold til Bygningen, og jeg tror ogsaa, at i den Henseende har Modellen ikke gjort noget godt. Men enhver vil vide, at saaledes som Forholdet mellem Bygning og Spir virker paa os i Modellen, vil det ikke virke i det virkelige Liv. Den Linie, hvori Øjet ser Bygningen, bliver en ganske anden, naar man staar overfor selve Bygningsværket. I Virkeligheden vil Taarnet virke langt højere og Spiret langt lavere, end det ser ud til i Modellen.

Jeg har for mit Vedkommende følt Trang til at udtale, at jeg hjerteligt vil ønske, at dette skønne Spir maa blive rejst paa Frue Kirke, og at man ikke skal slaad det ned med saadanne Ord som Pynt, Glimmer og sensationelt, som det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) nævuede. Jeg synes overhovedet, man skal være varsom med at slaa det store ned med Ordet „sensationelt“, og lad os være

varsomme med at holde det højtstræbende nede ved at tale om Glimmer, og lad os ikke forkaste det ædle Smykke ved at tale om Pynt. Det ærede Medlem sagde, at vi skulde erkende vor Begrænsning. Ja, lad os erkende vor Begrænsning paa alle de Omraader, hvor der er en Grænse for vor Higen og Evne. Men der er ingen Grænse for vor Evne paa Bygningsværkernes og paa Kunstens Omraade, i Videnskaben i det daglige Arbejdes Tjeneste. Der skulle vi ikke erkende vor Begrænsning, der skulle vi stræbe saa højt, som Mennesker overhovedet kunne naa. Det er sagt af den højtærede Kultusminister vendt mod en Sætning af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), at Handling i og for sig ikke var noget saa godt og ypperligt, at det at handle galt var bedre end ikke at handle, og deri har den højtærede Minister aldeles utvivlsomt Ret. Derfor tror jeg heller ikke, at Hensynet til Handlingens Mand paa nogen Maade kan strække sig længere, end Vurderingen af den Handling, der tilbydes, berettiger til. Men for mig staar den Handling, der her tilbydes, som storslaaet. For mig staar det Smykke, der vil blive tilført vor By, som værende af den højeste Betydning for den. Det er let nok at lægge Hindringer i Vejen; men jeg haaber, at der her i Folketinget ikke skal være Tilslutning til at forhindre Opførelsen af dette Størværk.

Moltesen: Jeg skal fatte mig i stor Korthed. At optage en kunstnerisk Debat her i Tinget er der egentlig ingen Anledning til, for jeg tror ikke, de to Partier kunne finde noget Berøringspunkt med hinanden i en saadan Debat. Naar jeg ser hen til, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) tog til Standpunkt, nemlig dette, at Frue Kirke var et Hovedværk af Danmarks største Arkitekt, og at det Spir, som nu skal sættes paa, er et elendigt, forlorent Barokspir; indser jeg, at det vil være aldeles frugtesløst at diskutere. Dette Barokspir har for øvrigt spillet en uhyre Rolle i alle de Taler, der have været holdte mod Spiret. Der er nu det ejendommelige, at det slet ikke er noget Barokspir, men et Renaissancespir. Et Barokspir have De i Petri Kirkes Spir, men ikke i det nye Frue Kirke Spir. Det er et Renaissance-spir, som ogsaa kunsthistorisk kan forsvares i Forhold til den øvrige Bygning. Men her er ikke Tale om noget kunsthistorisk. Her er Tale om: Hvad synes du, er Spiret kønt eller ikke? — og om det kan der